

BUDAPESTA
30 Septemb. st. v
Dumineca 12 Octomb. st. n

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 75.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Se 'ntielege de sine, că atât poliți'a, cât si fami-
liele interesate își dedura tóta osteneł'a, că se póta dá
de urm'a lui séu a lor, de cumva în adeveru vor fi fost
mai multi. Agenti secreti se tramisera în tóte părțile,
în giuru, că se afe direcțiunea în care au apucatu blas-
tematii.

Dar cercările aceste nu pré avura resultatu do-

ritu, căci — precum scimu — cei trei complici, de-
parte de Nickholm, traiau lumea alba si nici nu visau
de vr'unu pericolu. Inse într'o di se presintă la poliția
unu birjaru, si spuse, că dizele trecute densusul a dusu
trei domni la padure, cari s'au datu jos la marginea
aceleia, apoi nu peste multu audí niște împuşcaturi,
dupa care îndata toti trei fugira la trasura, se urcara
în ea si ordonara se mâne iute pâna 'n orasielul vecinu
**. El i si duse acolo, unde ei se detera jos la otelu.

Acésta relatere serví cá îndreptaru fórte bunu
în încurcatur'a înca nedeslegata. Numai decát se tra-
mise unu polițistu la locul indicatu. Acela si dede de

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Rinaldo inse se puse între luptatori cu o sabia în mâna, si englesii pe densusul il loviau mai fâra crutiare.

urma, înse — precum scimu — fugarii nu mai erau acolo, căci fugira de timpuriu mai departe.

Dar poliția engleza nu înședar este de modelu. Nu peste multu ea dede de urm'a ómenilor cautati. Acestia erau tocmai la olalta, deja în al treile satu, si numai cá prin minune putura scapá — deghisati.

John împrumutá niște vestminte de cerșitoru si cerú poména tocmai dela polițistul tramisu; Rinaldo se travestá într'unu marinaru, iéra Barbu — bietul — fu silitu sè îmbrace haine femeiesci, si astfel scapá abia în momentul din urma.

Ar fi pré obositoru pentru atențiunea cetitorilor nostri, de cumva amu descrie macaru si cât de scurtu fazele prin cari trecura dēnsii din clipit'a în care fugira. Bietul Costachi Jordachi Strimbu, parintele lui Barbu, de cumva ar fi sciutu în ce stare de plānsu a ajunsu fiul seu, mangaierea si fal'a sa, de siguru s'ar fi mahnitu grozavu.

Înse el nu sciea nimica. Nici nu visá, cá pe când dēnsul numerá totu minutul cu placere, cugetādu cá fiul seu în fia-care diua devine mai procopsitu: pe atunce acela perdea timpul scumpu în societatea unor strengari alesi pe sprincéna.

Cum sè si fi visatu el asiá ceva?! Au nu capetá dēnsul dela fiul seu în fia-care luna de dóue ori regulatu însciintiare, cá studiéza cu diligenția si face progresu mare?! Ba capetá diéu! Poșt'a i aducea la terminul ficsatu totu-de-una epistol'a lui Barbu, căci John — sciindu cá numai pân'atunce va puté avé folosu materialu de Barbu, pâna ce acesta va posedé încrederea parintelui seu — îngrijiá, cá „bunul fiu“ sè scriá punctualu betrânului seu d'acasa.

La începutu Barbu se cam sfieá sè scriá astfel de minciuni, sciindu pré bine, cá — departe d'a fi studiatu ceva — înca nici nu s'a înscrisu; încetul cu încetul înse se deprinse si el cu minciun'a, liniscindu-se, cá ast'a va fi cea de urma-data si apoi va începe cu seriozitate a îndepliní missiunea pentru care fu tramisu „în Evropa“.

Când înse John îl chiamá în Engliter'a si petrecura acolo deja mai multe septemâni, el nu cutezà sè scriá acést'a parintelui seu, ci — la svatul lui John — datá epistolele sale din Paris, le tramise la unu „prietenu“ de acolo al lui John, si apoi acela le espedá în Moldova.

E bine, Barbu si camaradii lui erau fugari. Fugindu în trei direcțiuni, cá nu cumva sè fia prinsu mai usloru, în momentul din urma ei își detera cuvēntul, cá unde au sè convina, cá apoi de acolo sè întreprinda unu nou planu de scapare.

Pentru John si Rinaldo-Orlando problem'a erá fórté usióra, căci dēnsii cunosceau bine terenul pe care se aflau; înse bietul Barbu erá strainu, si despartítu de dēnsii se aflá în pozițiunea unui copilul lasatu nóptea în mijlocul unei paduri.

Înca bine, cá erá nópte, căci astfel fric'a lui erá mai mica, de óra-ce avea mai multa speranția, cá la întunericu nu-l vor recunósce, cá nu este femeia, ci barbatu.

Si fiindu cá nu cunoscea terenul, nici nu-si facú multa bataia de capu încât pentru nimerirea calei, ci porní în direcțiunea — nasului.

Se diçe, cá norocul e orbu. Acestu proverbu se adevérí si de asta-data. Barbu totu merse, merse, pâna ce în urma dedú de o padure. Bucuri'a lui erá mare, căci umbr'a arborilor i asigurá repausu si pentru diu'a urmatóre.

Înainte de tóte își desbracá costumul femeiescu, îl ascunse în o tufa, si iérase porní mai departe. Întrá

în adâncul padurei. Dela unu timpu se simtí obositu. Își scóse orologiuul, (îl mai avea înca,) si la lumin'a lunéi vedíu cá a trecutú o óra dupa mieđuul noptii.

Încapabilu d'a merge mai departe, se culcă si adormí. În visu vedíu pe parintele seu, carele i netedí fruntea, îl sarutá si i diçe: „Studiéza si mai departe, fiul meu, bine! Bucuros gertfescu pentru tine cât de multe parale, numai sè scéu cá esti vrednicu de iubirea mea!“

Se înfiórà si se deșteptá.

Erá deminétia. Radiele sórelui sarutau cu placere róu'a de pe flori si frundie, paserile cântau în giúrul lui, tóta natur'a serbá unu fel de renviare, tóte respirau bucuria, numai el erá atât de posomorítu!

Începú sè asculte, déca nu va audí ceva semnu de viétia omenésca în apropiarea sa; dar n'audí nimica. Numai unu vulturu sborá deasupra lui cantādu-si préd'a. Ce fericitu erá vulturul acela! El putea sè sbóre liberu, unde voiá . . .

Într'aceste, fàra sè scéa unde, plecá si el. Si merse, si totu merse. De odata i se parú, cá aude unu felu de murmuru. Se oprí, si murmurul se audiea bine, dar nu-l putea recunósce cá de unde vine. Asiá ceva n'a audítu el nici odata. Murmurul erá departe. Plecá dar într'acolo.

Si într'unu târdíu ajunsé la marginea padurii. O vedere grandiósa se înfașisá ochilor sei, marea cu valurile sale colosale; aceste produceau murmurul gróznicu, ce-l audise fàra d'a-l puté cunósce.

Stetea uimitu, si adâncitu în cugete nici nu observá, când nu departe de dēnsul sosí la malu o luntre în care sèdeau doi énsi.

Luntrea sosindu la malu, unul din cei doi sarí spre pamēntu, si diçe:

— La draci, Barbule, cramu p'aci sè te perdemu. Tóta nóptea te-amu cautatu însedar la locul indicatu.

Barbu se 'ntórse într'acolo. Erá John. În luntre sèdea Rinaldo cu vèzl'a 'n mâna.

— Voi aci? — le diçe Barbu cu uimire.

— Dupa ce te cautaramu însedar, în urma ni-a plesnitu prin minte, cá dóra ai greșitu calea ce ti-am esplicatu si te-ai ascunsu în padurea acést'a. Am venitú dar aice, hotariti a te cautá în tóte pãrtile.

— Ce buni amici! — diçe Barbu.

— Te-ai mai pututu îndoi de iubirea sincera a nóstra? — response John. Dar acuma n'avemu timpu pentru declarațiuni patetice, ci haidamu pâna ce înca nu e târdíu!

— Dar unde?

— Aice, — response Rinaldo.

— Cu luntrit'a aceea?

— Da, — respunsera cei doi de odata. Marea se va liniscí acusi, — adause Rinaldo, — eu cunoscú p'alice locurile, si pâna sér'a vom ajunge la locu siguru.

— Dar de unde aveti luntrit'a aceea?

— De unde o gasiramu, — response John. Haid, haid, nu perde timpul însedar, căci e scumpu.

Si luându pe Barbu de bratíu, îl conduse în luntre, unde se urcá si el, si mân'a dibacia a lui Rinaldo cârmui luntrea înlaintu pe lat'a suprafația a mării.

Plutira vr'o trei óre, când în orisonul departatu se iví o corabia. Rinaldo o diari mai întâiu, dar nu grai nici unu cuvēntu, ci îndreptá luntrit'a în direcțiunea opusa. Nu sciea, déca corabi'a e vr'o proprietate comerciala, séu a cutarei bande de hoti de mare. În ambele casuri precautiunea nu stricá.

Înse abia înaintara vr'o óra, când si din partea

în câtràu plutiau se ivi o alta corabia. Va sè ñica ajunsera între dóue focuri. Încatràu s'apuce?

Atunce si John vedù pericolul, dar nu grai nici el, cà sè nu deştepte o frica si mai mare în Barbu, care si fàra d'aceea se aflá în culmea unei temeri grozave, ñin caus'a caletoriei atât de periculoşe.

Rinaldo vedhëndu, cà nu póte fi vorb'a de scapare, încetá d'a mai vèzlá, si se lasà cu totul în voi'a întèmplàrilor. Déca ambele corabii sânt hotiesci, perirea avea sè fía sigura, déca înse una nu-i a hotilor, aceea i va aperá în contra facatorilor de rele. Asiá medità el.

Si n'avù sè mediteze timpul îndelungatu, càci corabi'a zarita àntâia-óra ajunsese în apropiarea lor. Într' èns'a se aflau nişte englezi, Rinaldo i recumoscù îndata, cà sânt hoti.

Dar de cumva nu i-ar fi recunoscutu la momentu, totusi nu avea sè aştepte multu pâna ce putea sè afle cine sânt accia, càci abiá sositi în apropiare, hotii i si atacara si facura prinsonieri.

Înse spre norocirea lor într'aceste si corabi'a cealalta sosì acolo, si aceea erá unu vasu de resboiu francesu.

Vedhëndu englesii apropiarea acestui vasu, voira s'o tulésca la fuga, înse francesii i ajunsera, sarira pe corabia talharésca si acolo începù o lupta înfricosiata.

Barbu si John, legati, privira dela o parte lupt'a, despre care erau siguri, cà se va terminá cu triumful lor. Rinaldo înse se puse între luptatori cu o sabia în mâna, si englesii pe dènsul îl loviau mai fàra crutiare. Dar ostasii francesi ñin gjurul lui îl scutira si scapara de pericolu. În scurtu timpul lupt'a se încheiá. Hotii englesi fure prinsi, ier Barbu si John pusi pe picioru liberu, se asediara în vasul francesu.

Si apoi voiosi plecara toti spre malurile Françiei . . .

Finea tomului àntâiu.

Vrajitorea.

— *Dupa Béranger.* —

opilasi! traia odata,
Nu sciu când nici în ce locu,
Vrajitóre minunata,
Cè dá minte si norocu!
Cu a sa vérga lucitóre
Pe saracu facea avutu!
O! iubita vrajitóre,
Spune-ne ce te-ai facutu?

Când plecá la drumu, purtata
Într'o scoica de safiru
De optu fluturi înhamata
Sburá p'aripi de zefiru!
Tieri în regi adesea óre
Le luá sub al seu scutu!
O! iubita vrajitóre,
Spune-ne ce te-ai facutu?

Regi, ministrii 'n multe state
Ea creá în vremea sa
Si sè cada în pecate
Nici odata nu-i lasá!
Lumea recunoscatóre
I erá 'n ori-ce minutu!
O! iubita vrajitóre,
Spune-ne ce te-ai facutu?

Iubitóre a dreptáti,
Ea avea judecatori,
Închinati onestitáti
Si de lege temetori!
Totu unu dreptu avea sub sóre
Celu saracu si celu avutu!
O! iubita vrajitóre,
Spune-ne ce te-ai facutu?

Când s'affá vre-o tíera slaba
În pericolu d'a peri,
O vedeai venindu de graba
Ajutoru a-i oferi;
Inamicul cu teróre
Înderetu fugiá batutu!
O! iubita vrajitóre,
Spune-ne ce te-ai facutu?

Dar adi tóte sânt schimbate . . .
Ea la pensia s'a trasu . . .
Egoismu si nedreptate
Întèlnesci la ori-ce pasu,
Tremur' micile popóre . . .
Regii spadele-si ascutu . . .
O! iubita vrajitóre,
Spune-ne ce te-ai facutu!?

AL. A. MACEDONSCHI.

Despre desvoltarea telegrafiei.

„Ce omu cu minte trebuie sè fi fost acela, care a aflatu telegraful“.

Acést'a e vorb'a cea d'àntâiu a celor mai multi, când vedu aparatele si constructi'a telegrafica. Si fiind cà, în adevèru, raru omu este, carele, privind firele si aparatele telegrafice, sè nu admire întru sine acésta frumoşa si pentru omenime atât de folositóre inventiune; si fiindu cà multi dintre onorabilii cetitori înca nu vor scí, cà ce este telegrafia si cum e construata, si cà ce e puterea, care mijlocesce vorbirea în îndepartare nespusu de mare; pentru aceea cugetu a nu fi fàra interesu, déca în pàrtile mai esençiale voiu descrie cât se póte de pe scurtu fasele, prin care a trecutu telegrafia pâna astadi, si stadiul, în care ea se afla de presinte.

Înca în timpii cei mai vechi si-au datu ómenii truda si silintia, cà sciri de mare importantia, precum e d. e. rezultatul unui resboiu, sè le póta comunicá altor'a în timpul cât se póte de scurtu si în îndepartare fórte considerabila. Spre acestu scopu se întrebuintá pe timpul grecilor celor vechi focul; adeca faceau în vârful unui munte înaltu focuri fórte mari, cari apoi puteau sè fía vedute în îndepartári considerabile.

Asiá se ñice, cà în modul acest'a au semnalatu Grecii cucerirea Troei într'o nópte ñin Asia mica pâna la Greci'a.

Se întielege de sine, cà acestu modu de a telegrafia, a fost împreunatu cu fórte mari pedeci si greutáti; càci àntâiu numai nóptea s'a pututu întrebuintá, si a dóu'a numai când a fost timpul frumosu si nu a fost cétia, plóia si alte pedeci.

Din acesti timpii vechi pâna în timpii mai noi, adeca pâna la revoluçiunea francesca cea mare, telegrafia a remasu în starea primitiva, cum atinseramu mai sus; càci nime nu si-a mai spartu capul, cà sè afle vr' unu modu, prin care si-ar puté comunicá altora gândurile în îndepartare mare si cu o iutiéla, ce întrece multu iutiéla unui calu ori a altor ànimalè.

(Va urmá.)

GEORGE LIUBA.

S A L O N U :

Calendarul septemănei.

Dumin.	30 12	G. 19 d. R. 2 Luca. s. st. m. Grig.
Luni	1 13	acop. Maicii Dlui, s. ap. Anania.
Marti	2 14	s. st. m. Ciprian, s. m. Iustina.
Mercuri	3 15	s. st. m. Dionisiu Areop., s. m. Rustic.
Joi	4 16	s. st. m. Ieroteiu, s. m. Petru.
Vineri	5 17	ss. mm. Caritina, Mameleta.
Samb.	6 18	s. ap. Toma, ss. mm. Erotiida, Macar.

Trei zile în Blasiu.

Ba nu tocmai trei zile, căci sosii vineri dupa miédiadi și de acolo plecai luni înainte de miédiadi. Dar în fine timpul nu împôrta multu, destul că am fost la Blasiu, unde înca nu fusesem nici odata, și unde doriām atât de multu să mergu. Adunarea Societății pentru fondu de teatru românu mi-a procuratu acésta placere.

Este de prisos s'o spunu, că nu numai unu interesu ordinaru, ci totu odata și unu simțiemētū al stimei me atragea la acelu focaru al culturii naționale, care prin școlile sale de multu si-a scrisu numele în cartea nemuririi la români.

Nu potu să întru nici odata neemoționatu într' unu locu istoricu, unde sciu că s'a petrecutu vr'unu mare actu naționalu; astfel tresarii și în momentul când pentru prim'a-óra diarîi Blasiu . . .

Mititelu și retrasu cu modestia în mijlocul unei cunune de déluri, ceea ce aréta mai atâtău caletorului sânt școlile sale cari dominéza asupra tuturor edificiiilor din giurul lor. Par că vedeam unu baiatu diliginte, care s'a retrasu de sgomotul celu mare, spre a studii în linisce.

Am auditu de multe ori, că Blasiu e numai unu satutu mitutelu. Ce e dreptu, nici nu-i mare, căci are numai vr'o 160 de numere, dar e destul de frumosielu. Are o piațta, care de siguru emuléza cu multe altele din Transilvani'a; stradele-i puțin sânt regulate, și edificieile mai marisóre înca nu-i lipsescu. Iér dame frumóse — are în abundanțta.

Ceea ce atrage mai atâtău privirea, îndata-ce sosimu în piațta, este asiá numit'a „manastire“, în care înse numai că de semēntia se mai afla câte unu calugaru, care înse împlinse o misiune mai sublima, căci a devenitu templu Muselor.

Manastirea e cu unu etagiū, are form'a de U, iér în mijlocul ei se afla biseric'a cu dóue turnuri, catedral'a mitropolitana. În acésta biseric'a s'a celebratu la 3/15 maiu 1848 renunit'a missa, iér de pe treptele ei totu în acea și cuvēntara tribunii poporului însetatu de dreptate.

În ambele aripi ale manastirei se afla școlile : de o parte gimnasiul, de alt'a seminariul teologicu, iér în mijlocu locuintiele unor profesori.

Totu în acestu edificiu este museul și tipograff'a, care s'a rennovatu, și care face marisóru comerciū de carti, înse ar puté să faca și mai mare.

Si că să revinu la școle, voiu observá aice, că numerul școlariilor aflatori acuma în Blasiu se urca la 600, din cari prin mariniim'a Esc. Sale parintelui mitropolitu 200 de ônsi capeta pâne. Frumosu numeru ! Care ânima româna ar puté remâné rece, vediēndu înainte sa atâția studenti români ? !

Protectorul lor, Esc. Sa mitropolitul. nu siede

departe de gimnasiu. Din piațta întorcēndu-ne spre drēpt'a, dāmu îndata de resiedint'a mitropolitana. Acést'a se afla în fostul castel al lui Apaffy, odinióra príncipe al Transilvaniei.

Castelul situatu romanticu pe cóst'a unei movile ofere unu prospectu frumosu, și încungíuratu de unu parcu bine îngrigitu, este totu-odată celu mai placutu locu de petrecere și de preumblare.

Se pare înse că acolo ómenii n'au multu timpu de petrecere, căci lucrul e multu și diligint'a ce conduce tóte e neobosita. Dar nu vreu să facu elogiuri, că nu cumva cineva să me esplíce falsu. Voiu însemná numai atâta despre Esc. Sa mitropolitul Vancea, că de curēnd a comperatu pentru archidieceps'a sa unu dominiu nou, în pretiu de vr'o șapte-dieci de mii de florini. Faptul acesta e mai elocinte, decât cuvintele cele mai înflorilate.

Dnii canonici siede toti în giurul piației. La celu d'ântăiu, la care me simții îndatoratu a face visita, fu parintele filologiei române, Rds. D. canonicu Cipariu. Déca Blasiu n'ar avé nimica prețiosu în sine, déca n'ar avé trecutul seu gloriosu în istori'a culturii nóstre naționale : totusi numai pentru că acestu mare învetiatu al nostru siede într'ensul, ar meritá că cei ce se abatu pe acea linia a calei ferate, să se opréca acolo, spre a-l vedé.

Eu în diu'a prima nu fui norocosu, căci îl gasii bolnavu, a dóu'a și înse me primii veselu, cu afabilitatea-i îndatinata, și vioiciunea conversatiunii sale și focul din ochii sei, atestau de unu spiritu înca juvenilu al venerabilelui octogenaru. Mi-a spusu, că în vér'a trecuta a bolitu multu, căci n'a pututu întrebuintiá băile din Buda cari totu-de-una i-au facutu bine.

Parcele să-i tórca înca îndelungatu firul vietii scumpe pentru națiunea româna !

Se 'ntielege că ne duseramu a vedé și câmpul libertății, unde în 1848 cele patru-dieci de mii de români tînura memorabil'a adunare, și unde Barnutiū formulá program'a națiunii române, programa din care atât de puțin s'a realisatu pân'acuma.

Né opriramu la monumentul din mijlocul ei, de unde vorbira oratorii ; înse starea în care se afla acela nu pré stérnesce ilusiuni. Jumetate din el zace frântu, iér partea ce a mai remasu neatinsa, adi mâne va fi subminata de valurile Têrnavei, al cãrei cursu se apropia din ce în ce mai multu de monumentu spre a-l distruge. Par că si elementele aru fi juratu nimicierea lui.

Ceea ce m'a suprinsu multu în Blasiu, este lips'a totala a negustorilor români. Audisem mai de multu unu proverbu, care și cea :

Blasiu, picóru de raiu,
Șepte greci pe unu malaiu.

Atunce dara negustorii erau înca toti creștini ; acuma înse s'a schimbatu rót'a sortii. Jidanii s'au încuibatu si acolo, în cât proverbul s'ar puté modernisá asiá :

Blasiu, picóru de raiu,
Șepte jidovi p'unu malaiu !

Cu acea deosebire înse, că cuvēntul „malaiu“ ar trebui substituitu prin altu cuvēntu mai corespundietoru bogăției negustorilor moderni.

Ceea ce asemene pare că lipsesce Blasiiului, este vietii sociala. Inteligint'a, ce e dreptu, e numerosa, dar acésta se compune mai ales din preoțime, cea mai mare parte necasatorita. Înse, insorati și celibi, nu pré potu participá la petreceri — publice, căci — celu puțin profesorilor — nu li e permisu a merge la otelu. Ast'a s'a și vediutu, cu durere, la balul ce s'a arangiatu cu ocaziunea adunării nóstre.

Înse, dóra cá sè se repara ze si acésta scadere, în a dóu'a séra a adunării, în ajunul plecării nóstre, dnii canonici si profesori, detera unu banchetu în sal'a de prândîtu a seminariului.

Am asistatu la multe bancheturi ale diverselor adunări generale, am vedîtu multe mai mari, înse nici unu care sè fia reeşitu mai bine. De aceea mi-a parutu reu, cá raportorul „Familiei“, în prip'a momentului, n'a fost în stare a schitiá mai pe largu acestu banchetu. A reveni acuma, ar fi unu anacronismu.

Nu potu înse uitá amabilul toastu al venerabilelului canonicu beitrânu, de 76 ani, Rds. D. Papfalvi, carele încheiá cu aceste vorbe:

— Si déca veti mai veni la Blasîu cu adunarea si nu me veti gasi acasa, sè me iertati!

. . . În alta di apoi ne luaramu remasu bunu si plecaramu în diverse direcţiuni.

Gobişu Vulcanu.

P u n c t u.

Unu advocatu tineru nu de multu a întratu la o femeia înaintata, carea avea în cass'a Wertheimiana atâte díece mii, câte díecimi i apesau umerii.

Advocatul facu o faşia sentimentalá si ceru mán'a beitrânei.

Acést'a se apropiá de cassá si o batú cu degetul :

— Audi, iubit'a mea cassá, ai unu peşitoru ; voiesci sè te mariti ?

Tinerul deveni fórte confusu, dar beitrân'a scotiéndu o bancnota de 50 fl., i-o dete, dicéndu :

— Primesce-o pentru osteneş'a dtale!

Dómu'a : Mai poftiti din pancovele aceste !

Óspele : Multiam. Am máncatu deja trei.

Copilasiul : Ba cinci.

Unu amicu al lui Cham, celebrul caricaturistu mortu de curénd se însurá.

El îl însotíse la primaría cá martoru.

Dupa ceremonia, Cham este presintatu primarului.

Dar posnaşiu Cham díce în marea mirare a tinerei maritate :

— Complimentele mele, dle primaru, însori fórte bine. Amicul meu este pré multiumitu. O sè mai vía si alta-data.

Doi domni, asiedíati la o mésa de jocu de cárti, începu a face câte-va partide pe interesu.

De odata, unu din adversari se ridica necajitu :

— Domnule, nu joci regulatu.

— Ce însemnéza asta ?

— Domnule esti unu hotíu !

— Imi vei da socotéla de acésta insulta.

— Ori când vei voi !

În acestu momentu, dísul insultatu, cautá prin busunare, scóte o cartá si o întinde adversarului.

Erá unu rege de pica !

Bietul omu se însielase de busunaru.

Cronic'a lumei.

Cas'a deputatilor în síedint'ia de luni si-a alesu oficialii si anume : vice-presiedinte I. baronul Ioanu Kemény, vice-presiedinte II. Paul Szontagh, notari au

remasu totu cei din trecutu cu escepsiunea lui Iuliu Horváth, care abdicandu, în locul lui s'a alesu Stefan Márkus. Astfel constatându-se cas'a, în fine s'a facutu sortiarea claselor.

Senatul imperialu austriacu s'a deschisu marti. Mercuri Maj. Sa a tînutu discursul de tron, în care, dupa ce salutá pe deputatii ambelor case a reichsrath-ului, si exprima bucur'ia faşia de participarea cehilor, dintre agende în locul primu se amintesce proiectul de lege pentru milişia, îmbunatatírea starei finanşiale, înaintarea comerşului si a industriei, proiectu de lege referitoru la relaşiunile posesiunii de bunuri imobile, delaturarea însielatíunilor etc.

Br. Haymerle, noul ministru de esterne, mercuri a depusu juraméntul în mánile Maj. Sale.

Principele Bulgariei în Bucuresci. La 19 sept. (1 oct.) în onóra principelui Bulgariei a urmatu în palatulu din Bucuresci unu prândiu de gala. Domnul Romániei a redicatu unu toastu în sánetatea principelui Alesandru si a uratu prosperitate principatului bulgaru, vecinu si amicu al Romániei. Principele Alesandru, amintindu ospitalitatea ce Bulgarii au aflatu totu-de-una în Románia si vechile legaturi de amicíşia si fraternitate ce existau purure între ambele popóre, a multiamitu pentru bun'a primire ce i s'a facutu în Románia, si a beutu în sánetatea Domnului si Dómcnei, pentru fericirea si prosperitatea naşunii románe si vitezei sale armate. În aceeasi di principele Bulgariei a primitu pe mitropolitulu si pe ministrii, precum si o deputaşiune a coloniei bulgare. La 20 sept. (2 oct.) a primitu corpul diplomaticu si consiliaru, presintati de Suleiman bey. Totu în acea di a asistatu în gradin'a Cişmegiu, la parad'a gardelor de garnisóna, presintându-i-se de cátra Domnitorul toti oficerii. În díu'a urmatóre a visitatu, însotítu de Domnitorul, arsenalulu, de unde se dusera la casarm'a regimentului I de infanteria. A. S. duminica a plecatu din Bucuresci.

Cestiunea israelita în Románia. Camerele románe — dupa cum amu fost amintitu si în fói'a nóstra — pentru a esecutá întru tóte prescriptele congresului din Berlin, si cu deosebire cele cuprinse în art. 44 despre egal'a îndreptatire a judeilor, s'au întrunitu înca la 22 maiu a. c. si numai decát s'au si apucatu se revédia art. 7 din constituşiune. Dupa ce înse între deputatii sau ivitu dóue partide, si anume un'a, care erá contra si alt'a pe lângá revisiune, asiá încât nu se puté nici decum aşteptá ceva resultatu, camerele au fost disvolvate si sa ordínatu o nóua alegere respective compunere alor. De atunci si pâna la întrunirea de nou a camerilor cestiunea israelita din Románia a fost obiectul principalu a díuarelor polítice din întréga Europa, ba sau scrisu chiar si mai multe brosiuri în privint'ia acést'a, asiá încât cestiunea se parea pe deplinu chiarificata, de si mai multu în defavorul románilor. Guvernulu románu asiá dupa cum erá el compusu cu ocasiunea disolvarei camerilor, în mijlocul îngrigirii ce domniá în întréga tíer'a, se retrasa si facu locu celui actualu. Întrunindu-se de nou camerele, guvernulu, dupa ce prin caletori'a dlui ministru de esterne Boerescu pe la puterile signatare a tractatului din Berlin, sè informó în cátu-va si despre aşteptárilé acelora, în fine presená unu proiectu, care contine ambele elemente necesarie la resolvarea acestei cestiuni, adeca interesele naşionale si esigintíele diplomaşiei europene. Prin acestu proiectu se propune naturalisaşiunea individuala si prin lege speciala, încât adeca fia-care naturalisandu pentru sine va avé a-se adresá cátra corpurile legiuitóre, cari apoi aflându rogarea motivata prin condişiunile prescrite îndeplinite, va si acordá naturalisaşiunea

prin lege speciala. Totu odata se propune si naturalizatiunea îndata a unor individi împartiti dupa clase; pentru ce guvernul a si prezentatu o lista, care contine numele ataror individi, si acàror numeru se urca la 1074. Pentru esaminarea si referarea acestui proiectu s'a alesu unu comitetu compusu din 7 membri, adeca din fia-care sectiune unu membru. Acestu comitetu fiindu-si operatul, prin raportorul seu dl Giani a si raportatu în siediñt'a dela 22 sept. 6 membri sânt pentru primirea lui, iér 1 contra. Se crede dara, cà acestu proiectu va întruni maioritatea receruta, si astfel cestiunea, care nu fàra temeiu a datu atàt'a lucrù barbatilor de statu din Români'a, în fine va fi resolvata.

O revolta de femei. Din Constantinopole se scrie cu dat'a de 19 sept.: Septemân'a trecuta a fost bogata în incidente sgomotóse. Marti'a trecuta curtea malie-ului (ministerul de finantie) a fost teatrul unei nóue revolte din partea femeilor. Vre 2000 de femei se strinsesera acolo, parte din ele spre a reclamá o pensiune, iéra celelalte spre a cere o parte din léf'a barbatilor lor cari se afla în rândurile armatei. Zuhdi pasia, care acum dóue luni abia a pututu scapá din mânilé acestor reclamante, crediuse de asta-data, cà e mai întieptu sè se absenteze. Funcționarii regretara cà nu potù platí nimicu, din cauza cà tóte casele erau góle; în urm'a acestei declarațiuni femeile se înfuriara asiá de grozavu, în cât se iscà o adevrata lupta între dênsele si ómenii poliției, cari se încercara a le respândi. Prefectul poliției, Hafiz pasia, întervenì; el fu fluieratu si femeile i strigarà: „Noi nu voimù rochi de matusa, cum pórtà femeile pasialilor si ale Sultanului, care banchetèza cu ghiaurii; noi nu ceremu de cât o bucațica de pâne pentru copiii nostri!“ Hafiz pasia se facù cà nu întielege acèsta alusiune la o aventura scandalósa întèmplata la dóue dame ale palatului. El ordonà kavasilor de-a respí cét'a de femei si în fine, înghioldite si înbrâncite de pumnii kavasilor, nefericitele se retrasera, blastemându pe Sultanu. („Rom.“)

Aleco pasia, guvernatorul generalu al Rumeliei orientale, face o caletoria prin provinci'a sa. Scopul acestei caletorii este de a domolí întaritatea ce s'a manifestatu în unele districte.

Literatura si arti.

Dl Nicolau Butariu preotu în Bodesci, comitatul Arad, publica invitare de prenumerațiune la opul seu întitulatu: „La mormèntul comitatului Zarand“. Pretiul 1 fl.

Din „Îndreptarul practic“ în tóte afacerile financiale, compusu de dl George Popu, au eșitu si brosiur'a a V si VI, în tipografi'a seminariului din Blasiu.

Dsiór'a Emilia Saegin a datu la 18/30 sept. concertu în sal'a Ateneului din Bucuresci, cu concursul dlor Wiest, Dumitrescu, Schipek si Cairetti.

Regele Portugaliei Don Louis este omu fericitu, càci afara de afacerile domnirii mai are timpu sè se ocupe si de literatura. Astfel se anuncia, cà dènsul a publicatu de curènd o traducere în versuri a lui „Hamlet“, tragedia de marele Shakespeare.

O redactritia principéscà. Din Varstovi'a se scrie, cà sor'a mamei principelui Alesandru al Bulgariei, dn'a Luisa Hauke va începe sè publice în limb'a polona o fóia pedagogica, sub titlul „Wieczory Rodzine“ (Seri familiare.)

Piese nóue musicale. În negociatori'a de piese musicale alui Táborszky si Parsch din Budapesta au aparutu patru cantece populare: 1) „Rászállott a vad galamb a zöld ágra“; 2) Fekete szàru cseresznye“; 3)

„Ez a kis lány jól vigyázson szivére“; 4) „Reczepticze haj!“ Întocmite atât pentru cântu vocalu cu acompaniare de fortepianu, cât si numai pentru fortepianu singuru, de Alesandru Huber. Pretiul 80 cr.

Dinaristicu: În Români'a au aparutu de curènd dóue diuare nóue: „Topolnitia“ la Turnu-Severin, si „Vulturul român“ la Craiova.

Biserica si scóla.

Sântire de bisericà. În comun'a Borodielu, comitatul Biharia, la 21 sept. s'a sântitu biseric'a nóua. La acestu actu a celebratu Rds. D. canonicu Ioanu Corhanu, cá delegatu al Il. Sale parintelui episcopu diecesanu Mihaiu Pavel. Cuvèntarea ocazionali s'a tinutu de càtra dl Iustin Popfiu. Dupa sântire urmà prândiu la més'a veteranului protopopu si parocu localu MOD. Nicolae Palladi, unul din preotii veniti în dieces'a Orádii-mari pe timpul episcopatului lui Samuil Vulcanu. La prândiu se rostira mai multe toasturi.

Din Beba-vechia primimu urmatóarele șire: „În 28 sept. a. c. a avutu locu, sântirea solemnă a bisericei gr. c. din comun'a Beba-vechia. Acca funcțiune sublima s'a îndeplinitu prin Pré on. dnu protopopu districtualu Vincentiu Grozescu cá pontificantu, asistatu de M. O. Dnii preotii Titu Brancoveanu preotu în Nadlacu, Petru Valeanu preotu în Cianadul-sêrbescu, Luca Lupescu preotu în Igrisiu si Iustinu Tiarina preotul locului; la fine Pré On. dnu protopopu a tinutu o cuvèntare fórtè acomodata, care a si facutu mare efectu. Dupa finirea servițiului divin au facutu memoratii preotii visita funcționarilor dominiului bar. Sina, cari ne-au onoratu cu presintia asistându la servițiul divin, si au onoratu frumosu cass'a bisericei. La prândiu s'au tinutu si óre cari toasturi; dupa prândiu s'au departatu, ducèndu fia-care o placuta suvenire dela sântirea bisericei din Baba-vechia.“

Focu în bisericà. În biseric'a româna din Sighețul Marmației la 29 sept. s'a escatu focu, care înse s'a stinsu nu peste multu, pagubele totusi se urca la câte-va sute de florini. Focul a provenitu de acolo, cà cristicul a uitatu sè stinga luminele de pe altaru, cari apoi ardièndu pâna jos, se aprinsera si decorațiunile altarului si ornatele bisericesci cari se tinu acolo.

Mausoleul lui Deák. Fundamentul e deja gata, si acuma se cladesce ênsasi cript'a. Us'a criptei, dupa asiedierea într'êns'a a cosciugului, se va închide prin o lespede de marmore, si de-asupra acestuia se va face unu padimentu de mosaicu, în cât nimicà nu va tradá locul de repausu al lui Deák. De-asupra acestuia se va edificá o capela, în care cá decorațiune se va pune unu sarcofagu din marmore de Carrara.

Școli nóue în Botosiani. „Ecolu tieriei de sus“ ni spune, cà Botosianii (Români'a), cari deja aveau o șcóla de meserii în plina înflorire, au mai dobânditu de câtva timpu si o șcóla de olaria si una de dubalaría. Ambele aceste au sè produca rezultate frumóse, càci pregatindu maestrii importul strainu va cam scadá.

La Dorohoiu în Români'a s'a deschisu unu gimnasiu pentru care guvernul dà unu ajutoru de câte 5000 lei. „Ecolu tieriei de sus“ scrie, cà ar fi fost mai bine sè se înfiintieze o șcóla reala.

Societati si institute.

Asociațiunea transilvana. Despartiemèntul din Clusiu, (directoru Il dr. Grig. Silasi, actuaru dl B. S. Podóba,) va tiné adunarea sa generala în 12 oct. în comun'a Frantia lângà Mociu. Despartiemèntul Brasiovu, si Trei-scaune o va tiné în 14/26 octombre

în Satul-lungu, direct. dl I. Petricu notaru dl dr. Nic. Popu.

Societatea de lectură a studenților din Blasiu s'a constituit pe anul scolastic 1879/80 după cum urmăze: În 17 sept. la 4 ore p. m. presedintele societății MOD. profesorul Petru Uilacanu prin o cuvântare plină de entuziasm a deschis ședința. După aceea purcedându la alegerea oficialilor societății, se alege din clas'a a VIII Isidoru Marcu de vice-presedinte, Teodoru Pinte de notariu, Aureliu I. Bota de bibliotecariu și Alesandru Popu de redactoru al foii societății „Filomela“, iera din clas'a a VII Ioanu Săgreanu de cassariu, Dem. Radu de vice-bibliotecaru.

Ce e nou ?

Maj. Sa regele duminică trecută a caletoritu de la Gödöllő la Viena.

Maj. Sa regina totu în duminică trecută la amediadi a venit în capitala, de unde s'era iera sa rețorsu la Gödöllő.

Archiduces'a Maria Valeria logodita. Diuarul „Golos“ publică șcirea șensațională, moștenitorul de tronul Germaniei, cu ocașiunea ultimei sale petreceri în Viena ar fi propus logodirea fiului seu Vilelmu cu archiduces'a Maria Valeria. Mirele este de 20 ani, ier logodnic'a numai de 11. De aice se vede, că totă istoria e numai productul fantasiei cutarui jurnalistu.

Sciri personale. Fiii lui Cuza-voda la finea lunei trecute au sosit la Viena. — **Tr. Treb. Lauriann,** suferindu de o molatică durere de gura, s'a supus în Viena unei operațiuni, care — spre bucuria tuturor Românilor — a reșitu foarte bine. — **Br. Edelsheim-Gyulay,** comandantul militarului al țerii, a început să înveție limb'a ungurêșca.

Cinci-dieci de decorațiuni. Principele Bismarck are cinci-dieci de ordinu. Celu d'ântâiu l'a capetatu la 1842, când a mântuit pe servitorul seu care era să se nece în apa. Multu timpu dânsul a purtat numai acelu ordinu.

Ex-împeratês'a Eugenia în fine sa înduplicatu a-se departă din Chislehurst și a caletori la castelul Abergeldie, pe care regina Victoria i la pus la dispozițiune.

Cei ce încaldêșcu cu cosciuguri. Poliția din Ottakring dîlele trecute a primitu o denunțiere anonimă, că în țintirimul de acolo se desgrăpa mormintele mortilor în coler'a din 1866, se scotu cosciugurile lor, și duc pentru încaldire. Denunțiantul anonim scrisse, că aceste cosciuguri se duc la o ruda a șapatorului de morminte, o mósia în Mariahilf. La locuint'a acesteia apoi se și facu cercetare, și în bucataria lângă cupatoru se și gasira niște remașite de cosciuguri. Autoritatea competentă fu înștiințată numai decăt.

Cinci dumineci în februaru. În februarul anului viitoru vor fi cinci dumineci. Casul acesta într'unu secolu numai de trei ori obvine. Așia dara după 1880 până la 1920 va trebui să se aștepte, până ce lun'a cea mai școrta a anului se va puté ierasi laudă cu cinci dumineci.

Duelu pentr'unu pocalu de vinu. Faptul s'a petrecutu la Karczag. Protonotarul de acolo Alesandru Veress, și practicantul dela tribunalu Vas. Turgonyi își petreceau la olalta în otelul „Mielul“, bându vinu. După ce acestu din urma își beu vinul, Veress i umplu pocalul în secretu, și invită pe Turgonyi să-l beie. Acesta respunse, că dânsul și-a beutu pocalul, afirmându acest'a pe cuvântul seu de onóre. Veress își

batu jocu de el, la ce apoi celalaltu se superă, superarea trecu în furia, care se încheiă cu o bataia strasnică. Atunce apoi li plesni prin minte, că treb'a acest'a numai prin duelu se pôte complană. Și duelara. Turgonyi rani aspu pe camaradul seu.

Unu Șhylock modernu. Într'una din șerile trecute unu diuasiu slovacu fugiă pe stradele Budapestei, urmatu de unu diuasiu jidanu. Înaintea cafenelei „Napoleon“ jidanul ajunse pe slovacu și dripindu-l la pământu, spuse publicului că slovacul i dătoresce 10 cruceri, pe cari acela nu pôte să-i plătesca. „Din trupul teu îmi voiui taiă carne de 10 cruceri, macaru să me și spândiure!“ — strigă jidanul, și totu-odată începă să bata pe bietul slovacu. Unul din publicu înse se ndură și i plăti cei 10 cr. Astfel scapă slovacul.

O mare nenorocire putea să se întempele de curând pe calea ferată la Hust, căci unu plugaru voi să ducă cu sine într'unu vagonu din class'a IV, unu sacuietiu cu patru-dieci de pundi de pravu de pușca. Spre norocire unu oficiantulu îl observă, și oprî ducerea pravului, care în acelu vagonu, unde aprindiele se arunca jos, putea să facă o esplosiune foarte periculosa.

Ierasi unu fiu al lui Napoleon. Se șcrie, că împeratul Napoleon III, afara de colonelul ucisu Cavagnari, mai are unu fiu, care traiesce și acuma, ma într'unu timpu, când principele Ludovic era slabu, figură și că urmatoru în reserva. Mam'a acestuia e o frumosa feta de pitaru; la 1869 acestu fiu, contele d'Orx, a fost consul în Danzig. Acuma nu se șcie unde se afla.

Aventur'a unui aeronautu. Cutare Lavrentjev se urcă cu balonul seu la Rostov lângă Don. Caletori'a lui dură de deminția până s'era; înse când voi să se cobore, audî unu șgomotu mare pe pământu, care provinia dela o mulțime de omeni, cari alergau în drépt'a și în stâng'a. Nu peste multu audî și niște împușcături, și atunci se convinse, că tôte aceste s'au produsu prin balonul seu. În astfel de împregiurări fu silitu a recunoșce, că coborirea pe pământu i-ar causă periculu mare; deci, că să evite atacul poporului fanatisatu, lasă unu timpu balonul să steie în aeru, că apoi să se dea jos în altu locu. Dar însedar, căci când în fine la șatul Manyșcaia se cobori, poporul întimpină balonul cu furci de feru, securi, ciomege și petrii. Bietul Lavrentjev jură poporului, că dânsul nu voiesce nici unu reu, și că e tocmai așia creștinu că ori care din ei. Atunce din mijlocul mulțimei eși unu preotu, și tînându crucea înainte șa, adressă aceste cuvinte aeronautului: „Deca esti omu și creștinu, fă-ti cruce!“ Lavrentjev își facu și de trei ori cruce, dar însedar. Mulțimea luă o atitudine totu mai amenințătoare, și bietul omu de buna șema o patiea reu, de cumva din întemplare nu viniă unu cazacu, carele esplică apoi poporului ce-i balonul, la ce dânsii se și linșcira.

Conferinț'a conturbată. Învețiatul germânu Rudolf Falb studiéza de multu timpu causele cutremurilor de pământu, și în v'er'a trecută a umblatu prin Pera, patri'a cutremurilor de pământu, unde, pe temeiul esperințielor șale, facu o noua teoria a acelor cutremuri. Despre descoperirile șale importante voi apoi se țina conferinția literara la Lima, capital'a Perului. Publicul se adună în numeru mare la șabaterea acestei teme atât de interesante pentru dânsul. Învețiatul conferințiaru ajunse tocmai la punctul acela, când se-si desvólte nou'a teoria, dar ieta cutremurul de pământu întră în pracsă, și mobilele începura a se clatină. Publicul o luă la fuga, dimpreuna cu ênsuș conferințiarul.

O noua Barbara Ubryk. Consiliul municipal al provinciei Borken ȕilele trecute a capetatu o denunciare anonima, în care se ȕicea, cã în casa de lângã drumul ce conduce din Reken la Dlm, o fta se tne în lantiuri. Cercetarea a adevèritu denunciarea. Gendarmii gasira în o visuina cu mirosu frte greu, zãcndu legata cu lantiuri, o fta nenorocita. De tna si de necurãtenia, ea abiã se mai putea cunsce; vestmntul ei se compunea din o camasiã murdara si zdrenioã, si erã culcata pe niște fnu mucedu si pe niște zdrentie. Lantiul erã atãt de scurtu, încãt ea nu se putea sculã în piciore, ci numai în genunchi. De optu-spre-diece luni, nefericit'a primiã nutremntul prin o deschidietura îngusta. Parintii ei spuneau, cã ft'a e nebuna. Dusa la aeru liberu, leșinã; e plina de hube si umflaturi, si de rane cu mirosu reu. Parintii fãra sufletu fure predati tribunalului.

Nevst'a fugita. Soșãa lui Mihaiu Dusa, curelaru în Budapesta, a fugitu, si totu-odata a dusu cu sine si tte obiectele ce se aflau în due lãdi mari. Bietul barbatu acuma își cautã femeia si obiectele duse, si rga pe toti aceia, cari i vor gasi soșãa, s-i rentrca — obiectele duse de dns'a.

Ninsori. Din Gschenen se scrie ȕuariului „N. Zricher Z.“, cã acolo ninge, cã si cãnd ar fi mijlocul iernei. Din Airolo se împartãșiesce, cã strimtorea St. Gothard e acoperita la înnalțime mare de nea, asiã în cãt cu greu se pte sustne comunicaținea. Din Klagenfurt se scrie, în nptea dela sãmbeta spre duminica, pe piscurile cele mai înnalte a caduutu nea. Vrfurile Alpilor vilachani snt deja acoperite de nea.

Sciri scurte. Miseri'a în Somogy a luat dimensiuni înspaimãntãtoare, poporul din ce în ce devine mai multu pred'a usurarilor, cari dupa 10 fl. pe o luna iau 1 fl. 50 cr. interese. — Cãi ferate prin Africa se proiectza de cãtra o societate, în privintia acsta la Brusela s'a tnutu o adunare, unde renumitul caletoru Nachtigall si-a desvoltatu parerea sa. — **Doi jefutori,** Jancs Rudolf si Bod Peter, au fugitu din închisrea dela Kzdi-Osiorheiu; pentru celu d'ãntãiu s'a anunțiatu unu premiu de 100 fl., pentru al doile, care acuma a treia-ra a fugitu, 150 fl. — **La Klagenfurt** în septemãna trecuta s'a simțitu unu cutremuru de pamntu, care a duratu 2—3 secunde.

Flamur'a lui Hymen.

DI Procopiu Cuteanu, doctorandu în drepturi, si-a încredintiatu de soșãa pe dsior'a Ana Maieru, fiic'a dlui proprietaru Gavrilu Maier din Clusiu.

DI Alesiu Jellinek duminec'a trecuta si-a serbatu în biseric'a romãna gr. or. de aici cununi'a cu dsior'a Elena Zaphiry.

Suvenirea mortilor.

Maria I. Dusioiu n. Florianu a încetatu din vitia la 1 oct. în etate de 64 ani, în Brasiovu. O gelesce fiul seu Ioan cu soșãa sa Agnes, frate-seu Ioanu, ginerele-seu D. C. Petcu si alti consãngeni.

Dr. Vasiliu Ratiu, avocatulu în Turda, a încetatu din vitia la 29 sept., în etate de 38 ani. Îl gelesce: parintele seu Demetriu Ratiu proprietaru în Turda si mama sa n. Maria Olah, surorile Nina maritata Cãmpeanu, Ida maritata Ludovicu Ciãto advoc. archidiecesanu în Blasiu, si Victoria maritata Ioanu Mszãros avocatulu în Turda.

Ghicitura de semne

de Iuniu Br. Hodosiu.

$\Delta io \times i = a - e \parallel e \Delta a)e$
 $- \times a'u o - o \times u \Delta e:i?u - i: .o \times i$
 Ia:icea * * e $\times ei$? așe
 ?u $\parallel \$e = i = a \parallel u \$ \parallel \times i: ? \times e ; ? o \times i$

Io = á ?i:e „o* * i: \$u†e
 A† a ? $\times e = e \parallel e * * u \square \Delta e: ? u$
 * * i = á ?i:e ; a $\times a : u \dagger e$
 †e $\Delta oiu - u = e i: \dagger o \times \dagger e: ? u$

\square oșii: ?i: rea: u

Terminul de deslegare e 22 octomvre. Cã totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea logogrifului diu nr. 65: „Atica, Luther, Elev, Saragossa, Astring, Nicolau, Dover, Rothschild, Un, Garda, Amos, Vulturne, Revel, America“, — literile inițiale, cetite de sus în jos, dau numele: „Alesandru Gavra“.

Bine au deslegat'o dmnele si domnișrorele: Aloisia Tiarina, Ioana Veresi n. Ioodi, Amalia Popescu, Lucretia Chisiodanu, Eufrosina Popescu, Adelaida Mitrofanu, Zoe Dimbu, Aurelia Popescu, Amalia Crisianu, si dnii I. B. Hodosiu si D. Prunesiu.

Premiul ȕãștigatu dsior'a Amalia Crisianu în Dmboveni.

Post'a Redacțiunii.

mente.

Blasiu. Versurile nu se potu publicã, pte mai târșiu.
Naseudu. Ne pare reu, cã nu putemu satisface cererea.

Treiluniul oct.—dec. începe cu nrul presinte. Rugãmu a rennoi de timpuriu abonamentele. Încetãndu lucrul de câmpu, si încheiãndu-se sezonul bãilor, vom îngriji cã publicul nostru se aiba si lectura mai multa, si astfel în treiluniul viitoru irasi vom dã suple-

INSERȚIUNI.

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore a lui

A. Gerenday

statuaru în Budapesta, întemeiatu la 1848, destinsa la esposițiunile universale cu medaile si diplome, la Londra si de due ori la Paris si Viena, si la Alba-Regala cu medaila de auru.

Depositul principalu si cancelari'a: „Aldunator“, colțiu stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Heinrich. Curtea de fabrica: în „Molnár utca“ nr. 4 cas'a propria.

Recomanda **marele seu asortimentu**, de monuminte pentru morminte, facute din totu felul de petre de granitu, de marmore si de stãnca, interne seu esterne.

Face lucrãri arhitectonice ordinare si de lusu, mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte, cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lucrãri de marmore ce se întrebuinteaza la bãi si cafelele, si totu felul de lucruri de statuaru seu de copli-toru de ptra, cari apartnu acestui resortu, **cu prețuri moderate.**

5—6

Proprietaru, redactoru respundtoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipãriulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr.10.